

Поштовани,

Поздрављајући Вас желим да се захвалим што сте данас, у оволиком броју, присутни исказујући жељу и потребу да кажете или чујете истину о себи, о нама, о Милићима и да на достојанствен начин браните част и углед свој, своје породице, предузећа и установа у којима радите, мјеста у коме живите, а од насртаја којекаквих рекеташа, силеџија, примитиваца, фрустрираних, умоболних и неморалних.

Данашњи скуп под називом "Стоп медијском насиљу", с разлогом је уперен против медија који, без имало професионалног морала и етике, за рад својих личних и интереса разних ментора шире лажи, неистине и клевете са намјером да доведу у питање моралне, друштвене, материјалне и све друге вриједности, које смо заједно изграђивали и које данас имамо у Милићима и са којима се са разлогом поносимо.

Отуда и разлог више да се посебно захвалим, данас присутним представницима медија што су, до сада, на коректан и професионалан начин радили свој посао и што ће данас бити у прилици да истину, коју ће чути, пренесу својим корисницима.

Компанија "Боксит", протеклих деценија, дала је и даје немјерљив допринос развоју Општине Милићи, сусједних Општина и Регије.

Покушајте бар на моменат да замислите како би данас било када би, на виртуелан начин, уклонили све оно што је дјело наших руку и памети, а да би освјежили памћење, цитираћу Вам из моје књиге "Три успјешне приче", неколико битних података. У "Бокситу" је до сада радило око пет хиљада лица, од чега је више од половине школовано, дошколовано, преквалификовано, доквалификовано уз помоћ и у оквиру Компаније. Изграђено је близу 2.500 друштвених и путем кредита индивидуалних стамбених јединица, од чега је око 300 дато за друштвене потребе. Вриједност улагања, у стамбене објекте, је око 80 милиона марака. Око 90 милиона марака уложено је у локалну и регионалну инфраструктуру, за властите и друштвене потребе, путну и водоводну мрежу, далеководе, електропостројења, телефонску и канализациону мрежу, итд. У образовање, здравство, спорт и културу уложено је више од 40 милиона марака. У привредне објекте, као што су фабрика "Алпро" Власеница, некада је била у саставу "Боксита", Фабрика столица Зелени Јадар, Фабрике у Поточарима, уложено је око 50 милиона марака, а у фабрику "Бирач" у Зворнику, у њену изградњу, покриће губитака, разне друге комерцијалне повластице, за вријеме двадесетогодишњег боравка у "Енергоинвесту", око 100 милиона марака. Дато је за разне донације и хуманитарне помоћи око 20 милиона марака. Све скупа око 380 милиона марака Компанија "Боксит" инвестирала је, односно уложила у материјална и друга добра на подручју Општине Милићи и сусједних Општина која данас служе за потребе Компаније и општедруштвене потребе.

Компанија "Боксит" никада није пословала са губитком, а нити ће пословати. На коријену рударске производње, развило се моћно стабло и крошња, на којој све рађа, било да је у питању производња хране, намјештај, послови из области транспорта, машинства, градње, трговине итд. Прошла година завршена је успјешније него било која, за последњих десет година. За текућу годину планиран је раст производње, услуга, прихода и добити за око 20%.

Групација којом руководим, као Предсједник Компаније и Предсједник Управа, коју поред "Боксита", чини "Дрина осигурање", као најбоље, не само у Републици Српској него и у БиХ, "Милекс" једно од најпрофитабилнијих предузећа средње величине у Републици Српској, треба да оствари приход, у току године, око 110 милиона марака, што је више него укупан друштвени бруто производ општина Власеница, Шековићи и Хан Пијесак заједно. Планирана је добит око 15 милиона марака, инвестиције око 10 милиона марака, запошљавање око 100 млађих стручних лица.

Ако је то тако, као што већ рекох, а само слијепи, безосјећајни и неодговорни то не виде, поставља се питање због чега и коме смета то што смо успјешни, радни, моћни, друштвено одговорни. Па смета којекаквим луфтерима, пробисвијетима, нерадницима, патолошким случајевима, никоговићима, комплексашима, рекеташима, итд.

Организовани Удружени рушилачки подухват, већ петнаест година, прилагођавајући стратегију дјеловања времену, не бира средства, да на монструозан, минхаузенски, гебелсов начин, лажима, интригама, подметањима, измишљеним и осмишљеним аферама, обесмисли све што је вриједно, паметно, добро, напредно, узорно, друштвено корисно, не презајући да на најбруталнији начин угрожавају породичне вриједности, па и животе појединих лица. Свакако да сам им ја посебно у фокусу.

Прије петнаестак година, када је Власт у Републици Српској, у пуном капацитету држала садашња опозициона политичка гарнитура, против Компаније "Боксит" и мене лично покренута је кампања са циљем да се морално дискредитујем, учиним зликовцем и криминалцем.

У неколико наврата покушана је моја ликвидација. Аутомобил који сам возио на путу према Зворнику, погођен је са три метка, пребијен сам у Београду и са тежим повредама завршио у Ургентном центру, прављено је неколико сачекуша, итд. Иако се зна ко су организатори и извршиоци, ја их помињем у мојим књигама, никада ни против кога није покренут кривични ни судски поступак.

Када им није успјела смјена руководства и Управе у "Бокситу", због жестоког отпора запослених, путем Анкетног одбора, формираног од стране Народне скупштине Републике Српске и десетина различитих инспекцијских контрола, уз помоћ страначких лидерчића, са подручја Зворника, Милића и Власенице и других локалних инсајдера, од којих су неки и данас на сцени, као што су Мимић Младен, предсједник удружења "Милићанин", новинар Шаренац Зоран, Вагурић Душко, Витић Божидар и неки други, више од годину дана вршљају, претражују, истражују и чине све да нанесу што више штете пословању и угледу Компаније "Боксит" и њеном руководству.

Након вишемјесечних блокада и претрага, подносећи збирни извјештај Народној скупштини Републике Српске, тадашњи министар МУП-а Јовичић констатује:

"По завршетку контроле сједињени су записници у којима нису констатоване незаконитости ни по једном наводу".

Без обзира на тотални пораз, Удружени рушилачки подухват не мирује. Прије неколико година преко Државних телевизија из Сарајева, праве цио серијал о мени и Компанији, са намјером, не само да се морално и пословно дискредитујем, већ да ме учине одговорним за нешто са чим никакве везе нисам имао. Мимићу, Вагурићу и Витићу прикључује се новинар Васковић, који је због клевета и увреда по мојим тужбама осуђен.

Након не велике паузе, током прошлог љета, Удружени рушилачки подухват, поново се активира освјежен и ојачан. Почело је тако што се током августа, на имању породице Васиљевић код Шековића, састаје група коју чине, поред Васиљевић Слободана, новинари Шаренац Зоран, Васковић Слободан, Маунага Горан и два високо рангирана полицијска службеника из Бања Луке. Они под геслом, да се баве некаквим питањима тероризма и терора, у суштини праве концепт како супурирати Компанију "Боксит" и мене лично.

Ко су ти људи?

Васиљевић Слободан, незапослено лице, који што, изузев преко свог Фејсбук профила годинама благи виђене и угледне људе, прије свега са подручја Власенице, нема никакве интелектуалне, нити друге значајне вриједности, које заслужују пажњу. Син је Анђелка Васиљевића, некада запосленог у "Бокситу", који након што му је отац добио судску пресуду, односно налог суда да "Бокситу" исплати дуг од 15.000 марака, ставља се на чело групе и то тако што почетком септембра пише писмо свом пријатељу, полицијском службенику у Бања Луку, који иначе борави чешће код њега, у коме наводи да сам се ја током љета у више наврата и инкогнито састајао са Младеном Иванићем, чланом Предсједништва БиХ, у Ковиљачи, а са циљем да организујемо рушење Милорада Додика, Предсједника Републике Српске и Републику Српску. Ја не само да се нисам састајао са Младеном Иванићем, него га нисам ни видио више од десет година. Младен Иванић, као члан Предсједништва, тек тако, по минхаузенској причи, долази у другу државу инкогнито

више пута да се види са мном. У најмању руку као да је трговачки путник, па без проблема може да шетка куда хоће.

Цио свој животни и радни вијек посветио сам стварању разних добара и вриједности за потребе запослених, породица, грађана и друштва у цјелини, на подручју у коме радим и живим, због чега сам од институција Републике Српске и Српског народа, добио највећа друштвена признања, као што су: Орден рада, Орден Светог Саве, Орден Немањића, Орден Његоша I реда, Златну плакету Општине Власеница, Златни грб Општине Милићи, Плакету Привредне коморе Републике Српске, Повељу друштва инжењера и техничара, Привредник године у БиХ, Орден Св. Краља Милутина и много других.

Ових дана, приликом обиљежавања 20 година од проглашења Републике Српске, добио сам посебно признање, као један од малобројних првостваралаца.

Мој допринос у њеном стварању, развоју и постојању посебно је видљив тамо гдје живим и радим.

Било би пожељно да Васиљевић Слободан и његови пајташи, покажу било какву вриједност, коју су они створили као друштвено и корисно добро. Напротив, они су примјер да, као малигна појава, својим јавним дјеловањем и понашањем, не бирајући средства и начине, угрожавају тековине и сва друга добра, а посебно на простору гдје је, као нигдје, видљив просперитет и напредак и допринос Републици Српској.

Сви они које данас помињем, изузев Владимира Тришића, су гологузани и никоговићи, од којих не могу ни казне да се наплате, након изрицања осуђујућих пресуда.

У поменутом писму, свом саборцу из полиције, он наводи још и следеће: "Рајко Дукић нема подршку у Милићима и крајње је вријеме да му ј.... мајку". Његов саборац му то одобрава. Имајући у виду њихово писмо и намјере обратио сам се, писменим путем, Министру унутрашњих послова Републике Српске. Након неколико дана, Слободан Васиљевић шаље поруку свом пријатељу у Бања Луку у којој каже: "Изгледа да смо откривени у својим намјерама". Пријатељ му одговара да ће он врло брзо доћи у Милиће да среди ситуацију.

Шаренац Зоран, некада запослен као рударски техничар у "Бокситу", због злоупотребе имовине и кршења радне дисциплине, радећи у бокситовом радију "Бирач" 1997. године, добио је отказ. У више наврата, због изношења лажи и клевета у разним медијима, по мојој тужби је кажњаван.

Васковић Слободан, већ раније поменут, често експониран у разним приликама, кажњен је од стране суда по мојој тужби, због изношења лажи и клевета на мој рачун.

Недовољно јаки и увјерљиви, односно испрофанисани, а увиђајући да лажи и бесмислености, које Васиљевић пласира путем свог Фејсбука и шаље на одређене адресе, укључујући и чланове моје породице, немају плодно тле, они налазе здушну подршку и потпору у промотеру њихових даљих глупости код власника и директора БН Телевизије Владимира Тришића.

Уназад неколико година, без прошле године, Компанија "Боксит" платила је, за рекламе БН Телевизији, око 320.000 марака. Понуду прошле године нисам прихватио из разлога што сматрам да је рекламирати се на поменутој Телевизији бескорисно, из разлога што се њихов културно-забавни програм претворио у вашарски, а информативни у политички и једнострано острашћен програм. Мој контакт са одговорним из БН Телевизије био је на коректном нивоу. Имао сам и писмени и усмени договор са њима да се у Милиће, односно у "Боксит" не шаље њихова новинарка из Зворника Мирјана Мићић, из разлога што је, прије 12 година, боравећи на једном већем скупу у Компанији "Боксит", ушла у моју канцеларију, узела документа, који нису били за јавност, као што је Годишњи план, План развоја, итд. Сустигнута је у Дрињачи и документи су јој одузети. Тај договор је прекршен искључиво због провокативних разлога, јер су поменуту новинарку послали на страначки скуп, који се одржавао у Дому рудара, да би због тога што је одстрањена из бокситовог објекта, а знали су да ће бити одстрањена, направили медијску кампању.

Имао сам неке сугестије од Владимирових ближих сарадника да би било добро да прихватим његову понуду. Одбио сам то и не помишљајући како на бруталан, подал и покварен начин функционише овај јавни сервис, односно овај човјек.

Скоро на једном састанку у Милићима, високи функционер полиције из Бијељине рекао ми је да Владимир Тришић рекетира стотину познатих личности са подручја Семберије.

Колико је он себичан, прождрљив и друштвено неодговоран, навешћу пресуду Основног суда у Бијељини од 22.10.2010. године. Поменутом пресудом, а на основу нагодбе са тужиоцем, Тришић је осуђен на 3 мјесеца затвора и 20.000 марака глобе из разлога што је утајио порез за 95.000 марака наносећи тиме штету Буџету Републике Српске прибављајући себи противправну имовинску корист.

Да би њихове монструозне лажи и разноразне инсинуације и конструкције биле "аутентичне", када су у питању Милићи, Компанија "Боксит" и ја лично, горе поменута група налази свестрану подршку у њима сличним манипулаторима и лажовима, од којих су неки већ годинама стицали такво искуство, као што су Мимић, Вагурић и Витић.

Ко су ови горе наведени?

Мимић Младен, добио је отказ у "Бокситу" 2002. године. Судске спорове које је водио са "Бокситом" изгубио је. Оснивач је и предсједник удружења "Милићанин" у коме, поред њега, има још два члана из породице. Као потка у свему што се прљаво организује и дешава у Милићима, он је за последњих двадесет година, вјешто манипулишући са Удружењем, послао на стотине исконструисаних и инкримисаних докумената и информација домаћој и свјетској јавности, институцијама и органима власти, медијима итд. наступајући притом као удружење грађана Милића, а не "Милићанин", како је регистровано.

Вагурић Душко, бивши возач, добио је отказ као технолошки вишак 2002. године. Добио је и значајну отпремнину, али је изгубио све спорове које је водио са Компанијом. Против њега је поднешено више десетина пријава МУП-у и другим Надлежним органима, од већег броја грађана Милића, због силецијског понашања, пријетњи, наступа у медијима и давања лажних исказа, итд. Било је случајева, да је само током једног дана, мени послао 15 увредљивих смс порука и пријетњи. Свједок је свакоме за све и свашта, само под условом да треба тужити, односно профанисати мене и моје сараднике, па и друге грађане Милића. Има перманентне проблеме са породицом и комшијама. Дакле, човјек који понашањем и на јавним мјестима, примјера ради, возећи не регистрована кола и под забраном, угрожава друге, предмет је пажње Удруженог рушилачког подухвата као вишегодишња "жртва".

Витић Божидар, не ради у "Бокситу", нити има било каквих пословних односа. Компанија води више спорова са њим још од 2002. године. На грађевинском земљишту Компаније "Боксит", индустријској зони Лукић Поље, код Дирекције "Боксита", бесправно је заузео више хиљада квадратних метара земљишта. На дијелу тог земљишта изградио је своје господарске објекте. Након исказане добре воље и поступака са моје стране, односно Компаније "Боксит", да му за мале паре уступимо, односно продамо око 2.441 м² земљишта, на коме је изградио господарске објекте, он креће у даље заузимање земљишта. Без обзира што је досадашње спорове изгубио, због арогантног силецијског понашања, при чему у те активности увлачи чланове породице, нисмо ни данас у могућности користити своју имовину. Дакле, силеција и узурпатор туђе имовине, постаје "жртва" по мјерилима Удруженог рушилачког подухвата.

Обзиром да су горе поменути били прилично израубовани последњих година, јер свако нормалан и пристојан у Милићима не само да се не дружи са њима него их се клони, организују "нове" снаге, односно фингирају тзв. афере Јелена Симић и Љубиша Пантић.

Ко су ове личности?

Симић Јелена, као дијете палог борца, добија преко реда посао у Сектору "Угоститељство" у Дому рудара, као и стан у новоизграђеном објекту, да га по цијени од 800 КМ/м² отплаћује 10 година бескаматно.

На полиграфском испитивању, на коме се нашло 25 лица, а спроведено је од стране компетентне и сертификоване установе из Београда, нашла се и Јелена Симић. Испитивање, на које су наведени на списку били обавезни доћи, али нису морали приступити, односно могли су код полиграфисте да одбију да се подвргну тесту, били су појединачно и питани да ли желе да буду тестирани, имало је за циљ да се дође до информација везано за појаву крађа имовине и појаву крађа докумената, односно неовлаштеност давања докумената и информација трећим лицима. На полиграфском испитивању појавило се неколико лица која нису запослена у Компанији "Боксит". Јелена Симић, која је била на списку 25, дошла је добровољно и испитивана је 19 по реду. Од десет питања, на пет није прошла, односно испоставило се да је она, са још неколико лица, била дио милићанске групе, која је Васиљевић Слободану слала одређене информације и документа. Обавио сам са њом разговор у присуству још два лица из Службе обезбјеђења, са намјером да дознам ко су још друга лица. Била је током разговора, који је трајао неколико минута хистерична, уплашена и веома агресивна. Све приче, које су касније настале, од њених сабораца, односно од ментора, или од ње саме, а у више наврата давала је изјаве на различитим медијима, су дио сценарија, односно организоване кампање Удруженог рушилачког подухвата. Ја и друга два лица, која су била присутна током разговора са Јеленом, дали смо изјаве Надлежним органима. Постоји изјава, њеног дугогодишњег партнера, одакле јој масница на врату. Због не долажења на посао мјесец дана и не правдања изостанка у вођеном дисциплинском поступку, изгубила је радни однос. Стан јој је одузет из разлога што, како је то предвиђено Уговором, није плаћала кирију дуже од три мјесеца.

Пантић Љубиша, возач, није ни у каквим пословним односима са Компанијом. Води се као дијете палог борца. Не улазећи у то, како се по Закону добијао статус палог борца, желим напоменути, оно што је познато, да му је оца, приликом повратка са ратишта, близу куће из нехата убио комшија. Због малтретирања породице и пребијања супруге, која је уточиште нашла у сигурној кући у Модричи и отмице дјетета од ње, кривичо је гоњен и кажњен затвором. Иначе брат је полицајца Синише, који је добар пријатељ Васиљевић Слободана и који му уредно шаље своје глупости, које објављује на Фејсбуку. Након опијања у једном кафићу долази у Мотел са пријатељем Зораном Мијатовићем, да се како је рекао обрачуна са мојим обезбјеђењем. Обзиром да у Мотелу одбијају да их послуже, због тога што су у алкохолисаном стању, он у три наврата насрће на шанк и особље. Након интервенције обезбјеђења долази до туче, у којој учествује и брат, полицајац Синиша, који се од некуда и врло брзо нашао на мјесту догађаја, па заједно масакрирају Јурошевић Славишу из обезбјеђења, наносећи му тешке тјелесне повреде, због којих је више дана провео у болници у Бијељини.

Знајући да је Јурошевић Славиша пребачен у Дом здравља, да му се пружи помоћ, Љубиша иде ка Дому, који се иначе налази у центру Милића, да га докусири. Прије доласка у Дом здравља, малтретира дјецу која иду из школе, вербално напада још неке грађане, да би са својим поменутиим пријатељем, напао Лазаревић Момира, који је био са дјететом уз повике "тебе и чекамо". Лазаревић Момир, доктор економских наука, са дугогодишњим радним искуством у привреди, ожењен, отац троје дјеце, Генерални директор Компаније "Боксит", Предсједник странке СНСД-а и кандидат за начелника Општине, том приликом, задобио је тешке повреде лица и главе и ко зна како би се завршило да нису реаговали гости из сусједног кафића. Приликом покушаја да нападне Јурошевић Славишу, који је лежао у Дому здравља, гдје му је пружана прва помоћ, добија од истог прострелну рану кроз ногу из Славишиног службеног пиштоља. Након тога Љубиша одлази до бокситовог Дома рудара, лупа столице, уништава имовину, да би тек након сат времена, оргијања по Милићима, био приведен у Полицијску станицу.

БН Телевизија, као дио Удруженог рушилачког подухвата, у случају Јелене и у случају Пантића, износи неистине и лажи, па тако по њима Пантић постаје жртва тзв. Рајкове индустријске полиције, која нити је постојала нити постоји. Он као силеџија и познати

кабадахија, који пребија службена лица, насрће и пребија недужне грађане, уништава туђу имовину, представља се као жртва и завријеђује невјероватну медијску пажњу.

Ниједан демант, који је упућен БН Телевизији, од стране оштећених и од стране Надлежних органа, није објављен.

Умјесто истине, БН Телевизија и Васиљевић Слободан, фабрикују летке са мојим ликом и скарадним порукама, као и летке наводне подршке грађана Милића Јелени Симић, наводећи у оба случаја да је у Милићима нађено, односно подијељено око 1.500 летака иако је, према званичном извјештају Полиције, нађено на улазу једне зграде, по четири летка.

Они у име запослених у Компанији "Боксит" сами себи пишу писмо, наводећи у њему бруталне лажи и невјероватне измишљотине, приказујући притом и спаљене моје књиге, које су наводно учинили запослени из револта што их требају читати.

Књиге иначе спаљују неписмени, болесни, а то су чинили Нацисти. Писменост и култура Удруженог рушилачког подухвата огледа се кроз садржину прилога које пласирају јавности.

Запослени у Компанији "Боксит" имају потребу и обавезу да познају нормативне акте, да подлијежу повремено тестирањима из области познавања заштите на раду, заштите и прописа, психо тестирања, здравственим прегледима, а и те како имају потребу да прочитају шта пише у моје четири књиге, које сам издао у 10.000 примјерака о свом трошку. Књиге су у основи биографија Компаније, запослених, односно њених стваралаца, Милића и Милићана, као и одређених друштвених прилика и неприлика, па је сасвим разумљиво и потребно да, прије свега, запослени имају више информација и сазнања, читајући их.

Анализирајући само један документ, односно писмо, које је Васиљевић Слободан упутио Предсједнику Републике, може се видјети колико патологије, мржње, неморала, безобразлука и бесчисти има код њега. Он у писму наводи да сам, као Предсједник Управног одбора "Електропривреде" Републике Српске начино низ кривичних дјела, да је за мном била расписана потјерница итд. Једино је тачно, а што дотични не помиње, да сам био предсједник Управног одбора 3 године, да сам добио признања за изузетан допринос у организацији и оспособљавању "Електропривреде" да успјешно функционише, као и да је тачно, што такође дотични не помиње, да је тадашња владајућа гарнитура, која је сада у опозицији, једнострано раскинула Уговор са Компанијом "Боксит", која је веома успјешно радила у Гацку и Угљевику, наносећи притом штету од око 12 милиона марака, због чега се још увијек води судски спор.

Он за мене каже да сам лешинар, криминалац, зликовац, крвник српског народа, усташко копиле, да сам са Младеном Иванићем и другим пипремао рушење Милорада Додика и уништавање Републике Српске.

Коментар по овим његовим тврдњама је бесмислен, јер у њима нема ни разума ни памети. Бесмислена је и тврдња да је Живојин Јурошевић опозван из разлога што није хтио, да стотине хектара државне земље, преведе на Компанију "Боксит". Компанија "Боксит" има своју земљу, своје индустријске зоне, свој концепт развоја и никада са господином Јурошевићем, по том питању, није се контактирало, што и сам Јурошевић може да потврди.

Што се тиче навода за Јелену Симић, дао сам раније образложење.

Такође, дао сам образложење о наводима у поменутом писму, по питању Љубише Пантића.

У Културно-умјетничком и Спортском друштву Компаније "Боксит", у више секција, има неколико стотина лица различитог узраста. Најмање их је из "Боксита". Постоје правила понашања и свако ко их крши не може бити члан, без обзира ко је, шта је, чији је, а поготову ако припада породици која својим јавним иступима против Компаније "Боксит", не заслужује да било ко од њених чланова има било какве даље контакте и везе са "Бокситом".

Тачно је да је у "Бокситу", као и свагдје у нормалном свијету, забрањен улазак у пословне и друге објекте, лицима која су склона изгредима, која су нанијела одређену штету и која својим јавним иступима доводе у питање углед и пословање Компаније. Без обзира што су објекти јавног карактера, они су приватна имовина, која се мора штитити како би, на

најбољи могући начин, били на услузи запосленим, акционарима, пословним партнерима, грађанима и свим добронамјерним, који желе, да на одређен начин користе ту имовину. Ако за оне, који се налазе на списку, Компанија "Боксит" је таква какву је они представљају у јавности и другим иступима, зар није логично да се и сами клоне такве Компаније и да као паметни, мудри, радни и способни направе себи и себи сличнима, за примјер бољу Компанију и разне друге садржаје које могу да користе. Зар им није из понижења, обзиром на ниво и статус, односно какво мишљење имају о Компанији "Боксит" и о себи, да могу и да пожелеле било какве пословне контакте са Компанијом "Боксит".

Наводе Васиљевића да сам ја криминалац и пљачкаш коментарисаћу на следећи начин.

Без обзира на разноразне харанге, контроле, инспекције, пријаве, подметања, која трају деценијама, за свог животног вијека и радног, од 48 година, нисам никада, везано за пословне активности ни прекршајно кажњен, нити се против мене води било какав кривични поступак. На мом Интернет порталу стоји, још од 2011. године, понуда да ћу свакоме, ко докаже да сам незаконито зарадио или некога ошетио и за сто марака, дати кућу у Милићима. Ова понуда важи и данас.

Да сам халалпљив, егоиса, хедониста, и друштвено неодговоран не бих се одрекао пензије, јер да сам се пензионисао, прије 8 година, а могао сам и даље бити Предсједник Компаније, примио бих око 150.000 марака. Могао сам узети и отпремнину, у прилбично истом износу, која би ми припадала по завршетку радног вијека. Уложио сам у Фонд здравства преко 500.000 марака, а нисам ни таблету користио на рачун Фонда.

Могао бих данас мирно да живим, тамо гдје је и моја породица, да не излажем ни њу ни себе примитивцима, глупацима, разним никоговићима, патолошким типовима, острашћеним квази политичарима, итд.

Докле иде његова умоболност, говоре наводи да сам ја највећим општинским признањима, а у Општину нисам ушао 12 година, нити сам контактирао са поментим људима, одликовао најтеже ратне злочинце Џевада Махмутовића и Мурата Авдића, добитнике златних љиљана, а да машине Насера Орића раде у "Бокситу".

У мојој књизи "Милићи у пет прича", на последњој страни, постоји писмо упућено надлежним у Општини, у коме ја наводим да моја општинска признања и признања Компанији, враћам управо из разлога што су одређена општинска признања дата лицима која наводи Васиљевић. Никада Насера Орића нисам ни срео нити чуо, нити имамо било какве пословне односе са њим. Да ме стави са Насером Орићем на фотографију, поред мртве српске дјеце, може само умоболан човјек, па би препоручио дотичном да што прије оде код доктора.

Наводи да сам власник Компаније и да раубовањем природних ресурса уништавам Републику Српску, су бесмислена. На Сајту Централног регистра хартија од вриједности стоји списак власника, даје се у прилогу.

Да подсетим, "Боксит" је у погледу власничке структуре, мултинационална Компанија. Међу петнаестак банака, приватизационих фондова, који су значајни сувласници и међу 5.000 малих акционара, сам и ја, са 4.957 акција, или 0,03%. Управљам Компанијом јер имам на располагању контролни пакет акција.

Не постоје примјери, ни у окружењу ни у прошлости да је неко ко се бавио експлоатацијом природних добара то природно добро, у конкретном случају руду боксита, претворио у друга добра за потребе друштва у цјелини, а посебно у друге привредне садржаје који ће успјешно функционисати и када руде нестане.

Да би овај Удружени рушилачки подухват, медијским путем могао да функционише, односно да производи неистине и клевете, маглу и смеће, вирусе и бактерије и друге пошасте, нашли су моћну залеђину у политичкој опцији СДС-а: Младена Босића, Александру Пандуревић и Огњена Тадића.

Својим јавним иступима и кроз финансијска средства, омогућили су да се на најпримитивнији, најбезобразнији и најподлији начин, учини све да се девалвирају вриједности, руши мој морални и пословни углед, срамоте часни људи, а афирмишу хоштаплери, пробисвијети, нерадници, силеције, итд.

Пандуревићка, гостујући у Милићима, на скупу своје странке, промовишући за Начелника незапосленог приправника, пандан доктору економских наука и дугогодишњем привреднику, каже да је његов основни задатак, као и задатак странке која стоји иза њега, да запосли што више младих, да у Милићима направи препород и да Милиће ослободи од мене. Испословала је на Парламенту БиХ да Омбудсмен за људска права испитује кршење људских права у Компанији "Боксит". Какав апсурд. Знате ли зашто нема кршења људских права, запослених у Власеници и Шековићима, гдје је она и њена опција на власти. Па зато што тамо нико и не ради. Некада препознатљиви привредни субјекти су затоврени, девалвирани, па тако највеће приходе у Власеници, збирно посматрано, остварује око 120 запослених, који раде у Компанији "Боксит".

Тако је, Удружени рушилачки подухват, комплетиран од полуписмених гологузана, рекеташа, силеција и политичких луфтера. Колико су острашћени и упорни да продају глупости и маглу, да вријеђају, да лажу говори податак да је БН Телевизија објавила 16 прилога у информативним емисијама и 20 на свом порталу, са разноразним инкримисаним текстовима, на мој рачун и рачун Компаније "Боксит", а да није хтјела објавити ни један демант.

Слободан Васиљевић, на свом Фејсбуку, објавио је око 280 прилога такве садржине, да је очигледно давно требао потражити љекарску помоћ. Све скупа за Удружени рушилачки подухват могло би се рећи "Мили Боже чуда великога кад потјера ћорав сакатога, ћорав пита колико је сати, сакат бјежи да га не ухвати".

На крају пред Вама овдје присутним и представницима медија, овом непристојном друштву, које чини Удружени рушилачки подухват, нудим пристојну понуду да одаберу сертификовану институцију, која се бави полиграфским испитивањем, па да нпр. ако код десет тврдњи, које су изнијели о мени и Компанији, прођу бар на једној, добију сви по 50.000 марака.

Уколико од тих њихових десет тврдњи ја прођем на свима, тражим да се јавно извину мени и свима којима су својим прљавим и злим намјерама и поступцима, лажући и клеветујући нанијели штету, а уколико не прођем бар на једном питању исплатићу свима горе наведеним износ, а дотле нека буде по оној народној: "Пси лају, каравани пролазе".

Компанија "Боксит", огромна већина грађана Милића, а то се показало на изборима, велика су глава за ситне штакоре.

Није на одмет податак да је ради части и угледа, а због изнијетих клевета и увреда, путем медија и јавним иступима од моје стране, Компаније "Боксит" и неколико других лица, поднешено против физичких и правних лица 15 тужби суду у чему предњачи Васиљевић Слободан са 9 и БН Телевизија са 3.

Ако се узму и други поменути, суђени су стотинак пута по тужбама физичких и правних лица и по разним основама. Поменути из Милића, изузев што представљају сами себе, годинама дјелујући штетно, не представљају никога другог.

Има у Милићима један споменик на коме пише: "Грађани Милића за наук садашњим и будућим генерацијама, подигоше на сметљишту обиљежје онима који се препознају, а народ зна ко су".

Поздрав,

Предсједник Компаније
"Боксит" а.д. Милићи
мр Рајко Дукић

Милићи, 22.01.2016. године